

موقعیت و فراوانی فصلی مسیرهای چرخندی در ترسالی‌های غرب میانی ایران

منصور جنفی‌بیگلو^{*} - عضو هیئت علمی دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران
فرامرز خوش‌اخلاق - استادیار دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران
روح‌اوجی - کارشناس ارشد اقلیم‌شناسی
پذیرش مقاله: ۱۳۸۶/۲/۲۶ تأیید نهایی: ۱۳۸۸/۳/۱۰

چکیده

مطالعه انجام شده بر روی ۶۶ سامانه چرخندی در دوره‌های ترسالی غرب میانی ایران (۱۹۷۳-۲۰۰۳) نشان داد که مراکز چرخندزایی مدیترانه، سودان و دریای سرخ و نیز بین‌النهرین در ترسالی‌های شدید منطقه، به شدت فعال‌اند و بیشترین نقش را در بارش‌های دوره مرتبط منطقه ایفا می‌کنند. به‌طور کلی، سامانه‌های مذکور با توجه به الگوهای همدیدی حاکم، از سه مسیر عمده زیر وارد منطقه می‌شوند:

(الف) از مناطق چرخندزایی غرب و مرکز مدیترانه و نیز شمال قبرس در ترکیه که به سمت شمال شرق حرکت می‌کند و غالباً با تقویت در شرق دریای خزر به طرف دریاچه آرال ادامه مسیر می‌دهند.

(ب) از منطقه چرخندزایی قبرس و شمال بین‌النهرین شروع می‌شوند و با جهت شمال‌شرقی - جنوب‌غربی به طرف منطقه مورد مطالعه در شرق زاگرس کشیده می‌شوند.

(ج) از قبرس و نیمه شمالی دریای سرخ و بین‌النهرین به طرف شمال خلیج فارس حرکت می‌کند و با عبور از زاگرس به طرف شمال شرق و گاهی اوقات به جنوب شرق ایران کشیده می‌شوند.

تعداد چرخندها و نیز مسیرهای چرخندی فصل پاییز به علت وجود وردش^۱ در عقب‌نشینی کمربند پرفسار جنب حاره دارای وردايی زیادی است. چرخدندهای فصل زمستان دارای عمر طولانی تری نسبت به فصول دیگر و نیز فشار مرکزی کمتری در مقایسه با پاییز و فشار بالاتری در مقایسه با فصل بهار هستند. چرخدندهای این فصل عمدها به علت غلبه حالت دینامیکی - علاوه بر شرایط بیش گفته - دارای جابه‌جایی بیشتری نیز هستند. اگرچه پراکندگی تقریباً زیادی در مسیرهای چرخندی بهار مشاهده می‌شود ولی دو مسیر مشخص شده در فصل زمستان با کمی تغییر در این فصل نیز مشاهده می‌شود.

کلیدوازه‌ها: ترسالی، موقعیت چرخند، فراوانی فصلی چرخندی، غرب میانی ایران.

مقدمه

بادهای غربی نقش تعیین‌کننده‌ای در شکل‌گیری گرتهدۀای^۲ وضع هوا دارند و به دلیل موجگانی^۳، تغییرات زیادی در هوای مناطق زیر نفوذ آنها مشاهده می‌شود، که ناشی از رشد و گسترش و درنهایت نابودی آشفتگی‌های جوی است.

* E-mail: mjbeglou@ut.ac.ir

نویسنده مسئول: ۹۱۳۳۸۷۵۵۶۸

1. Variation
2. Patterns
3. Undulation

تقریباً در همه این آشفتگی‌ها، الگوی گردش هوا تا ترازهای میانی و بالایی وردسپهر^۱ گسترش می‌یابد. منشأ این آشفتگی‌ها معمولاً در مناطق جبهه‌ای قرار دارد. آشفتگی‌ها فقط زمانی به وجود می‌آیند که شب گرمایی ورود سپهر زیرین به اندازه‌ای افزایش یابد که توده‌های هوای سرد و گرم کنار هم قرار بگیرند. مرز بین توده‌های سرد و گرم دارای ویژگی کثفشاری^۲ است که در آن تقاطع افقی و قائم در خطوط هم‌دما، هم‌فشار و هم‌حجم ویژه سبب می‌شود که در ترازهای زیرین و میانی جوّ هوای گرم به طرف شمال و شرق و هوای سرد به طرف جنوب و غرب حرکت کند. سامانه‌ای که تحت تأثیر چنین شرایطی به وجود می‌آید، آشفتگی جبهه‌ای است. آغاز فعالیت و شکل‌گیری چرخدنده، به وجود یک ناوه در بادهای غربی تراز بالا نیاز دارد. آشفتگی و چرخدنده در منطقه‌ای در جنوب و شرق ناوه در حال شکل‌گیری به وجود می‌آید. بنابراین، تشکیل آشفتگی در نتیجه شب گرمایی شدید در سطح زمین همراه با واگرایی (و افزایش سرعت باد) جریان هوا در تراز بالاست. هیچ تقسیم‌بندی مورد قبولی برای کم‌فشارها براساس شدت باد و بارش آنها وجود ندارد، بلکه کم‌فشارها براساس ویژگی اصلی یا شرایط تشکیل شان شناخته می‌شوند (علیجانی، ۱۳۸۱). فراوانی مسیرهای چرخدنده در شکل‌گیری شرایط جوّی، نظیر دوره‌های مرطوب و خشک، مؤثر است. از این‌رو وقتی یک فصل یا ماه، مرطوب قلمداد می‌شود که فراوانی مسیرهای چرخدنده نسبت به متوسط، یا طول دوره بارش و مقدار بارش سامانه‌های چرخدنده افزایش یافته باشد.

مطالعات متعددی در زمینه فراوانی و مسیر چرخدنده و بهویژه چرخدندهای دریای مدیترانه صورت گرفته است، که در ادامه به مهم‌ترین آنها اشاره می‌شود. بیومونت^۳ (1974) عامل اصلی تشکیل و هدایت چرخدندهای منطقه معتدل را موج‌های تشکیل شده در بستر بادهای غربی می‌داند. آلپرت^۴ و همکاران (1990) در مطالعه‌ای بر روی مسیرهای چرخدنده مدیترانه، مشخص کردند که مدیترانه - بهویژه در فصل زمستان - یکی از مناطق مهم چرخدنده‌ای است. منطقه جزیره قبرس از نظر گرایش چرخدندها و گرایش به شکل‌گیری یا توقف طولانی‌مدت در آن، به عنوان منطقه چرخدنده‌ای شناخته می‌شود. کوتیل^۵ و همکاران (1998) ضمن بررسی همبستگی فشار جوّی با زمان تأثیر در دو نقطه از مدیترانه، به منظور تعریف و پایش چرخدندها در شرق مدیترانه و رابطه آن با تغییرات دوره‌های خشک و مرطوب، احتمالات مختلفی را با توجه به ضریب همبستگی بالا در هر فصل به دست دادند و دیدگاه‌های مطالعات قبلی را قوت بخشیدند. ماسکالس و جاکوب^۶ (2005) در مدل منطقه‌ای مسیریابی چرخدنده برای آینده طوفان‌های مدیترانه که با مطالعه بر روی داده‌های یک دوره ۱۳۹ ساله انجام شد، به این نتیجه رسیدند که تعداد کل چرخدندهای مدیترانه‌ای با وجود کاهش در تعداد سامانه‌های قوی، در حال افزایش است. در ایران نیز در این زمینه مطالعات ارزنده‌ای صورت گرفته است. علیجانی (۱۳۶۶) رابطه پراکندگی مکانی مسیرهای چرخدنده خاورمیانه را با سامانه‌های هوایی تراز بالا بررسی کرد. نتایج این

-
1. Troposphere
 2. Baroclinicity
 3. Beaumont
 4. Alpert
 5. Kutiel
 6. Muskulus & Jacob

مطالعه نشان داد که اثر سامانه‌های تراز بالا در پراکندگی مسیرهای خاورمیانه خیلی بیشتر و مهم‌تر از نقش ناهمواری‌ها و همچنین الگوی فشار سطح زمین (دریا) است. در اکثر موارد، مسیرهای چرخدنی به طرف شمال محور جت جبهه قطبی قرار دارند و همزمان با جابه‌جایی محور ناو و جت مذکور به عرض‌های جنوبی‌تر در اواخر فصل سرد، چرخدنها نیز وارد نواحی جنوبی خاورمیانه می‌شوند. اکثر چرخدنها ورودی به خاورمیانه، در دریای مدیترانه و غالباً در مرکز و شرق آن تشکیل می‌شوند و با سه مسیر عمده (A، B و C) به طرف خاورمیانه حرکت می‌کنند، که مسیر B آن از شمال غرب ایران در بخش‌های جنوبی دریای خزر و نیز مسیر C از جنوب غرب به طرف مرکز ایران ادامه می‌یابد. ذوالقاری (۱۳۷۷) داده‌های بارش‌های بهاری غرب ایران را طی یک دوره آماری ۳۰ ساله مورد بررسی قرار داد و با استفاده از روش خوشبندی وارد^۱ آن را به چهار ناحیه بارشی تقسیم کرد. در این تقسیم‌بندی، ناحیه سه و چهار که حدوداً غرب میانی ایران را دربرمی‌گیرد، منطقه‌ای با ارتفاع زیاد و تحت تأثیر مسیرهای چرخدنی مدیترانه و دارای بارش زیاد معروفی شده است. در پژوهشی که براتی و حیدری (۱۳۸۲) انجام دادند، در رده‌بندی منابع رطوبتی بارش‌های غرب ایران بر پایه خاستگاه و مسیر سامانه‌های کم‌فشار شامل چرخدنها و ناووهای، به ترتیب دریای مدیترانه با ۴۵/۴ درصد بیشترین سهم و سپس دریاها سرخ و سیاه قرار گرفتند. لشکری (۱۳۸۱) در مسیریابی سامانه‌های کم‌فشار سودانی ورودی به ایران به این نتیجه رسید که این سامانه‌ها از پنج مسیر اصلی وارد ایران می‌شوند و سبب بارندگی می‌گردند. با توجه به الگوهای همدیدی حاکم، این سامانه‌ها در دو حالت بعد از فعال شدن به سمت شمال حرکت می‌کنند و بعد از ورود به شرق مدیترانه با سامانه‌های مدیترانه‌ای در محدوده قبرس و یا بر روی عراق با سامانه‌های ایجاد شده در دریای مدیترانه ادغام می‌گردند و از سمت غرب وارد ایران می‌شوند.

در پژوهش حاضر منظور از مسیرهای چرخدنی، گذرگاه‌هایی است که در ترسالی‌های منطقه مورد مطالعه از محل چرخدنزاوی تا محل واپاشی تقریبی چرخدنها وجود داشته و در ریزش‌های جوی مسیر مؤثر باشد. منظور از چرخدن، «مرکز کم‌فشاری است که دست کم در یک روز از دوره فعالیت خود سلول همفشار بسته‌ای داشته باشد» (عزیزی، ۱۳۸۳). با بهره‌گیری از روش استقرایی^۲ در ابتدا شرایط جوی متعارف یا بحرانی از لحظه کمیت‌ها طی ماه‌های اکثیر تا می‌شناسایی شده و سپس شرایط همدیدی به وجود آورنده آن و نیز ویژگی‌های چرخدن (فراوانی، مسیر، تداوم و فشار مرکزی) مورد بررسی قرار گرفته است. در نهایت سعی شده است تا الگوهای مناسبی برای ترسالی‌های فصل مرطوب (پاییز، زمستان و بهار) برای غرب میانه ایران ارائه گردد.

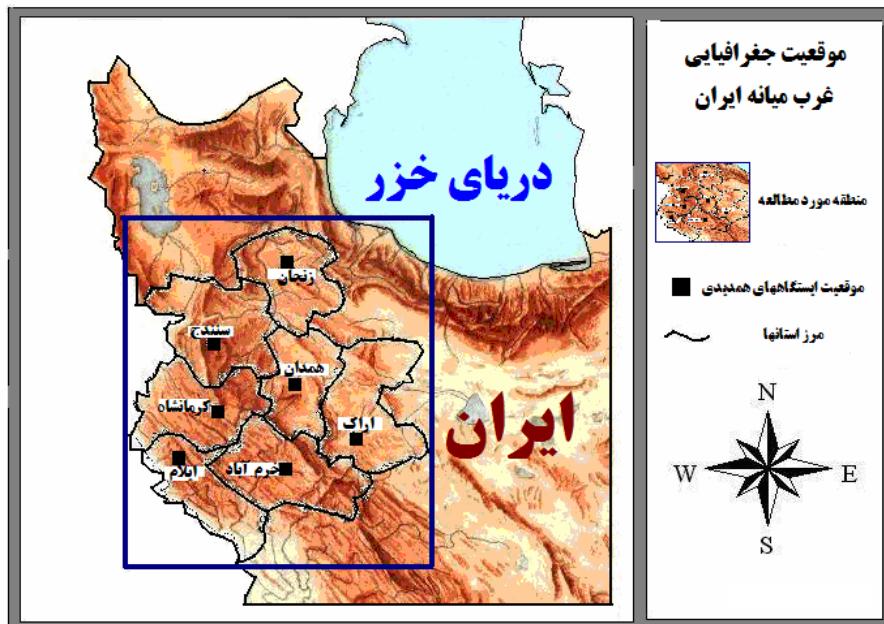
مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه در غرب میانه ایران واقع شده است و ایستگاه‌های همدیدی اراك، ایلام، سنتوج، خرمآباد، کرمانشاه، زنجان و همدان با فواصل تقریباً یکسان از یکدیگر را دربرمی‌گیرد (شکل ۱). بازه زمانی پژوهش دوره‌ای ۳۰ ساله از سال

1. Ward

2. Inductive

آی ۱۹۷۳-۷۴ تا ۲۰۰۳-۲۰۰۲ است. داده‌های آماری مذکور پیش از واکاوی، با روش‌های استاندارد سازمان هواسناسی جهانی مثل آزمون روان^۱ و آزمون همبستگی مورد ارزیابی قرار گرفته و آمارهای مفقود با استفاده از آزمون تفاضل‌ها و نسبت‌ها تصحیح گردیده است.

شکل ۱. نقشه موقعیت منطقه مورد مطالعه در ایران

منبع: اوجی، ۱۳۸۵

در بررسی بارش‌ها و شناسایی سال‌ها و ماه‌های مرطوب و خشک از روش‌های ایستادار آماری از جمله نمره استاندارد (Z) و درصد تفاضلی بارش (خوش‌اخلاق، ۱۳۷۷) استفاده شد. سپس در طول دوره آماری، پنج تراسالی شدید در سال‌های آبی ۱۹۷۳-۷۴، ۱۹۷۵-۷۶، ۱۹۸۷-۸۸، ۱۹۹۱-۹۲، ۱۹۹۴-۹۵ و ۱۹۹۱-۹۲ انتخاب شد. در ادامه در فصل مرطوب، ماه‌های دارای بالاترین نمره استاندارد (Z) بارش با توجه به تداوم نمره بالا (Z) در چند ماه متولی انتخاب گردید و به دنبال آن بارش‌های روزانه ایستگاه‌های منتخب در این ماه‌ها استخراج شد. برای بررسی همزمان بارش روزانه در سطح منطقه، از میانگین بارش روزانه ۷ ایستگاه (\bar{P}) به عنوان شدت و از تعداد ایستگاه‌های (N) دارای بارش به عنوان مساحت به شکل شاخص وزنی شدت - مساحت ($IA = N \times \bar{P}$) استفاده شد (اقتباس از خوش‌اخلاق، ۱۳۷۷).

نقشه‌های همدیدی مورد استفاده از تارنمای مربوط به مرکز فرایابی آب و هوای^۲ استخراج گردید. واکاوی‌های همدیدی روزانه در ماه‌های مرطوبی که بیش از ۴ روز متولی دارای شاخص شدت - مساحت (IA) زیادتری بودند، انجام شد. در تغییرات روز به روز الگوهای سطح زمین و تراز ۷۰۰ هکتومتریکالی، مسیرها و همچنین فراوانی چرخدندها مورد بررسی قرار گرفت.

1. Run Test

2. NOAA-CIRES/Climate Diagnostics Center

یافته‌های تحقیق

نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که فراوانی و مسیر چرخدندها در ترسالی‌های غرب میانه ایران، طی دوره مورد بررسی به شرح زیر بوده است:

درصد و فراوانی چرخدندهای مؤثر بر بارش دوره‌های مرطوب منطقه کم‌فشارهای مدیترانه

حوزه دریایی مدیترانه یکی از مناطق عمده چرخدنذایی در جهان است. چرخدندهای شکل‌گرفته که در این دریا با حرکت به سمت شرق، نقش بسیار مهمی در بارش‌های منطقه مورد مطالعه ایفا می‌کنند. در دوره مورد مطالعه، منطقه مدیترانه مجموعاً با تولید ۳۳ چرخدن (یعنی ۵۰ درصد کل چرخدندهای ایجاد شده در دوره مرطوب) نقش مهمی در بارش‌های منطقه مورد مطالعه داشته است. در این میان نقش بخش شرقی دریایی مدیترانه - بهویژه حوالی جزیره قبرس - از نقاط دیگر برجسته‌تر است، زیرا بیشترین چرخدندهای ایجاد شده در حوضه مدیترانه را به خود اختصاص داده است. با توجه به جدول ۱ چرخدندهای مدیترانه به‌علت غلبه حالت دینامیکی دارای حرکت بیشتری هستند، فشار مرکزی آنها نسبتاً بالاست و طول عمر بیشتری دارند.

کم‌فشارهای بین‌النهرین

منطقه پست و کمارتفاعی است که در غرب منطقه مورد مطالعه بین دریایی مدیترانه و غرب ایران قرار دارد. بر اثر موج‌های غربی - بهویژه ناوه‌های ترازهای بالایی - و نیز وجود شرایط مساعد (جذب انرژی گرمایی فراوان به‌وسیله سطوح صاف و هموار)، چرخدندهای مدیترانه و سودانی که به صورت سلول‌ها و یا زبانه‌های ضعیف کم‌فشار وارد بین‌النهرین می‌شوند، تقویت می‌گردند. چرخدندهای شکل‌گرفته در بین‌النهرین، بعد از چرخدندهای مدیترانه، بیشترین نقش را در بارش‌های دوره مرطوب منطقه دارند. تعداد ۱۷ چرخدن (حدود ۲۶ درصد) در دوره مرطوب منطقه، در بین‌النهرین شکل‌گرفته‌اند (شکل ۲). با توجه به جدول ۱ چرخدندهای شکل‌گرفته در این ناحیه به‌علت داشتن ویژگی گرمایی، دارای فشار مرکزی پایین و بعض‌اً دارای عمر کوتاهی هستند.

کم‌فشارهای سودانی

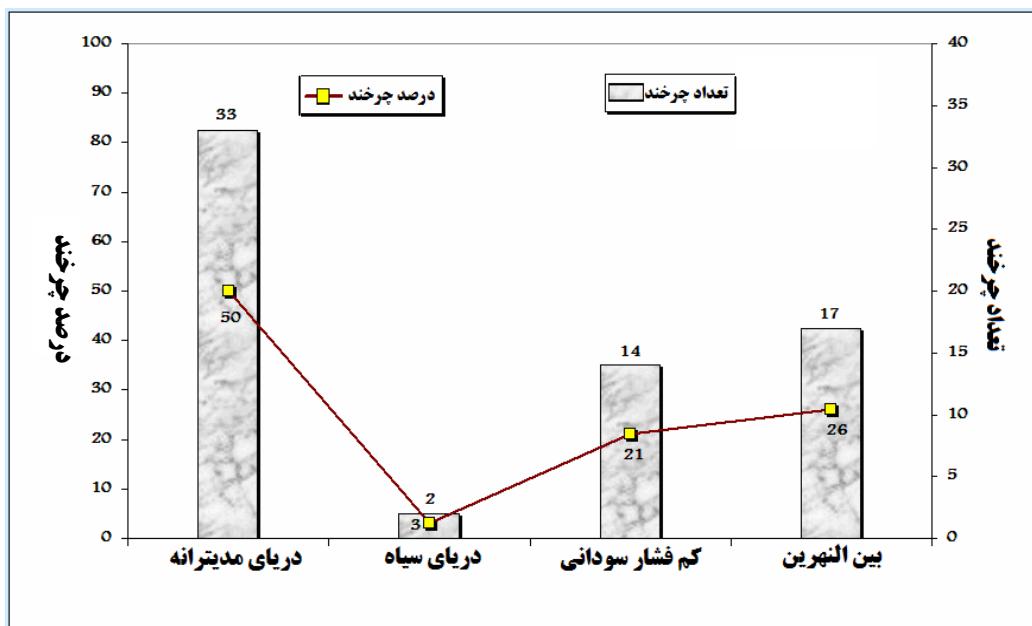
کم‌فشارهای گرمایی سودان با حرکت به عرض‌های بالاتر و ورود به کمربند بادهای غربی، به چرخدندهای ترمودینامیکی تبدیل می‌شوند (لشکری، ۱۳۸۱) و با توجه به آرایش الگوهای جوی به شیوه‌های مختلف - از جمله گسترش زبانه کم‌فشار به مرکز و شرق مدیترانه و بین‌النهرین و یا ایجاد چرخدن - نقش عمده‌ای در چرخدنذایی دوره مرطوب منطقه مورد مطالعه ایفا می‌کنند. با توجه به شکل ۲ تعداد ۱۴ چرخدن (حدود ۲۱ درصد) در دوره مورد مطالعه مربوط به کم‌فشارهای سودانی است. این کم‌فشار به‌طور غیرمستقیم نیز با گسترش دادن زبانه‌هایی به سمت بین‌النهرین و مدیترانه شرقی سبب تقویت چرخدندهای مناطق مذکور می‌شود و از این‌رو سهم عمده‌ای در بارش‌های منطقه مورد مطالعه دارد. با توجه به جدول ۱ چرخدندهای مربوط به این منطقه به‌طور متوسط دارای فشار پایینی هستند و با توجه به گسترش ناوه شرق مدیترانه به عرض‌های پایین و نیز جهت‌گیری محور آن شکل می‌گیرند.

جدول ۱. مشخصات چرخندهای مورد مطالعه براساس محل ایجاد یا تقویت

محل ایجاد (شمال بین‌النهرین)	عرض ج	طول ج	فشار مرکزی	حداقل فشار	تعداد	عمر- روز
بین‌النهرین	۳۴/۸۸	۴۱/۷۵	۱۰۰۸/۳	۱۰۰۸/۳	۵	۳/۵
محل تولید (جزیره قبرس)	عرض ج	طول ج	فشار مرکزی	حداقل فشار	تعداد	عمر- روز
قبرس	۳۵/۲۰	۳۳/۸۰	۱۰۱۰/۶	۱۰۰۸/۱	۱۵	۴/۶
محل تقویت (جزیره قبرس)	عرض ج	طول ج	فشار مرکزی	حداقل فشار	تعداد	عمر- روز
شمال آفریقا	۲۹/۰۰	۱۶/۳۳	۱۰۰۶/۷	۱۰۰۱/۷	۳	۵/۳
محل تولید (جزیره کرت)	عرض ج	طول ج	فشار مرکزی	حداقل فشار	تعداد	عمر- روز
جزیره کرت	۳۵/۰۰	۲۶/۰۰	۱۰۰۷/۰	۱۰۰۲/۳	۳	۵/۰
محل تقویت (جزیره کرت)	عرض ج	طول ج	فشار مرکزی	حداقل فشار	تعداد	عمر- روز
ایتالیا	۳۷/۵۰	۱۵/۰۰	۱۰۰۹/۰	۹۹۸/۰	۱	۷/۰
محل تولید (مرکز مدیترانه)	عرض ج	طول ج	فشار مرکزی	حداقل فشار	تعداد	عمر- روز
مرکز مدیترانه	۳۵/۴۵	۱۷/۲۵	۱۰۱۰/۰	۱۰۰۳/۰	۴	۶/۰
محل تقویت (مرکز مدیترانه)	عرض ج	طول ج	فشار مرکزی	حداقل فشار	تعداد	عمر- روز
شمال آفریقا	۲۸/۰۰	۱۰/۰۰	۱۰۰۷/۰	۹۹۳/۰	۱	۸/۰
محل تولید (غرب مدیترانه)	عرض ج	طول ج	فشار مرکزی	حداقل فشار	تعداد	عمر- روز
اطلس	۰/۰۰	۴۵/۰۰	۱۰۰۴/۰	۱۰۰۴/۰	۱	۶/۰
محل تولید (شمال آفریقا)	عرض ج	طول ج	فشار مرکزی	حداقل فشار	تعداد	عمر- روز
شمال آفریقا	۲۷/۳۳	۱۳/۳۳	۱۰۰۷/۷	۹۹۶/۷	۳	۶/۷
محل تولید (جنوب مدیترانه)	عرض ج	طول ج	فشار مرکزی	حداقل فشار	تعداد	عمر- روز
شرق دریای سرخ	۳۲/۰۰	۳۱/۵۰	۱۰۱۴/۰	۱۰۰۹/۵	۲	۴/۰
محل تولید (دریای سرخ)	عرض ج	طول ج	فشار مرکزی	حداقل فشار	تعداد	عمر- روز
مرکز دریای سرخ	۱۹/۳۷	۳۸/۲۵	۱۰۰۵/۵	۱۰۰۳/۰	۴	۳/۸
محل تولید (خلیج فارس)	عرض ج	طول ج	فشار مرکزی	حداقل فشار	تعداد	عمر- روز
جنوب شرق خلیج فارس	۲۳/۳۵	۴۹/۴۰	۱۰۰۷/۶	۱۰۰۶/۸	۵	۳/۴
محل تولید (بین‌النهرین)	عرض ج	طول ج	فشار مرکزی	حداقل فشار	تعداد	عمر- روز
بین‌النهرین	۳۳/۲۵	۴۱/۵۰	۱۰۱۰/۵	۱۰۱۰/۵	۴	۴/۰
محل تولید (بین‌النهرین)	عرض ج	طول ج	فشار مرکزی	حداقل فشار	تعداد	عمر- روز
بین‌النهرین	۲۹/۳۶	۴۴/۵۳	۱۰۰۷/۳	۱۰۰۵/۱	۱۲	۴/۲
محل تقویت (بین‌النهرین)	عرض ج	طول ج	فشار مرکزی	حداقل فشار	تعداد	عمر- روز
مرکز دریای سرخ	۱۷/۰۰	۴۰/۰۰	۱۰۰۵/۰	۱۰۰۳/۰	۱	۵/۰
محل تولید (دریای سیاه)	عرض ج	طول ج	فشار مرکزی	حداقل فشار	تعداد	عمر- روز
دریای سیاه	۴۲/۵۰	۳۴/۵۰	۱۰۱۰/۵	۱۰۰۳/۵	۲	۳/۵

کم‌فشارهای دریای سیاه

دریای سیاه به دلیل واقع شدن در عرض بالاتر جغرافیایی نسبت به دریای مدیترانه سردتر است و از این‌رو چندان شرایط مساعدی برای چرخندزایی ندارد. به دلیل دورتر بودن این دریا از منطقه مورد مطالعه، چرخدندهای احتمالی شکل‌گرفته و یا تقویت شده در این دریا نقش چندانی در بارش‌های منطقه ندارد. همچنان که در شکل ۲ مشاهده می‌شود، فقط دو چرخدن (حدود ۳ درصد) در ترسالی منطقه به این دریا اختصاص دارد.

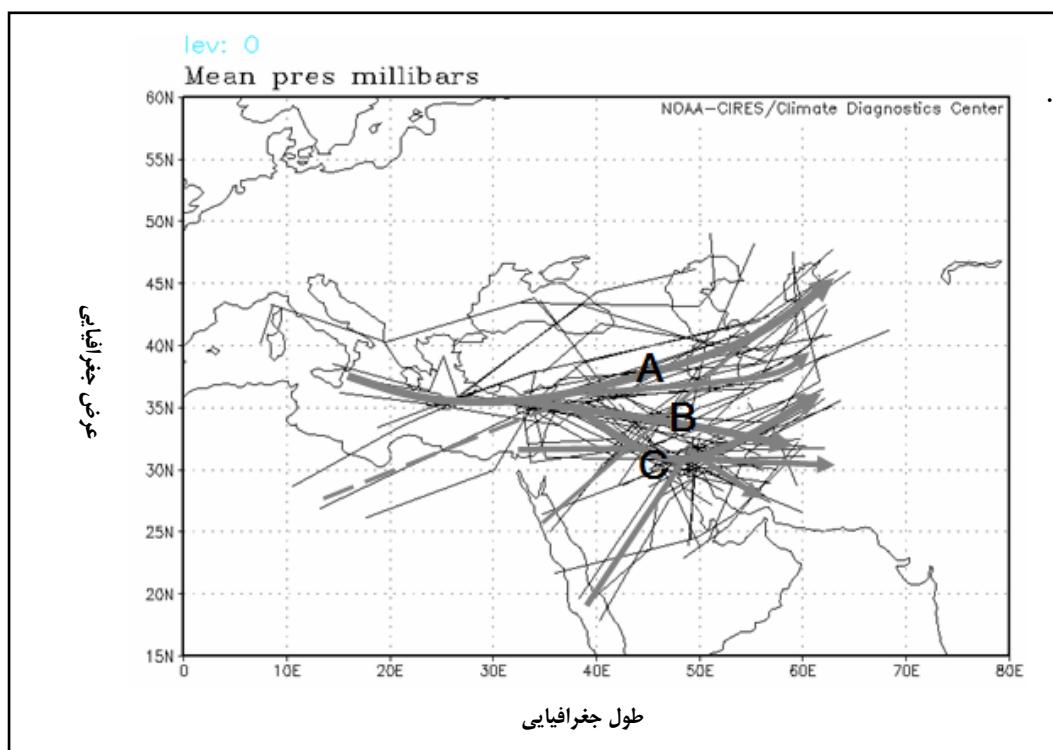
شکل ۲. درصد و فراوانی تعداد چرخدندهای مؤثر بر بارش‌های غرب میانی ایران

مسیرهای فصلی چرخدنی

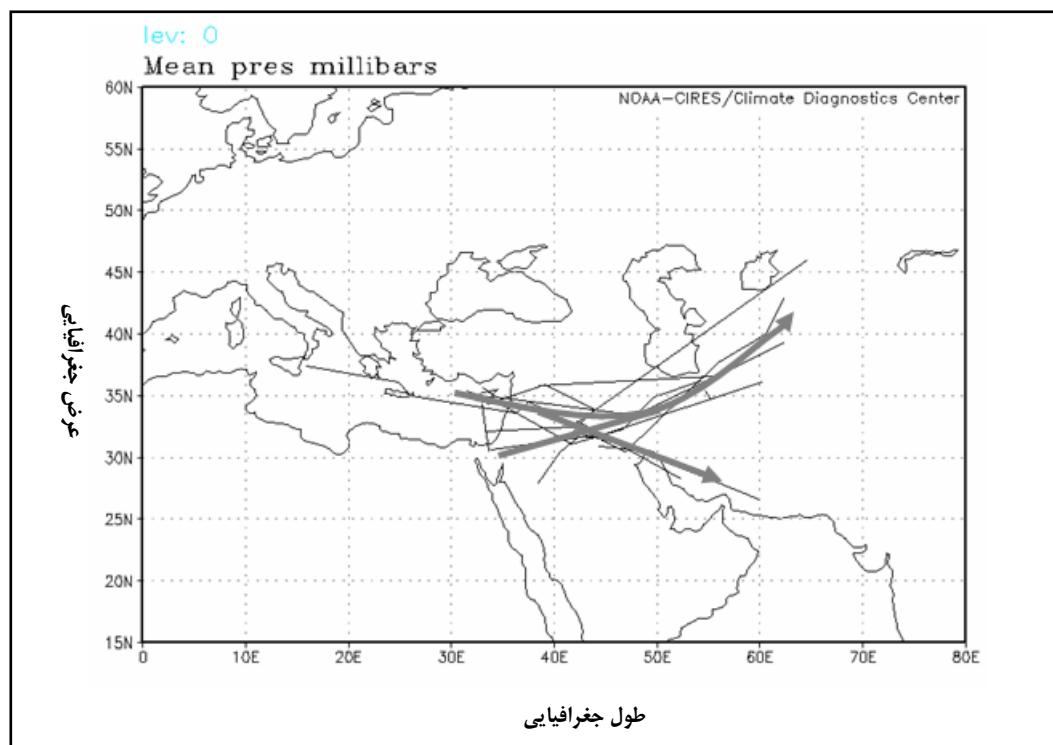
چرخدندهای مؤثر در ترسالی غرب میان ایران در سه منطقه عمده چرخندزایی، یعنی شرق دریای مدیترانه (به‌ویژه قبرس)، بین‌النهرين و سودان و دریای سرخ تولید شده‌اند و به‌طور کلی از سه مسیر عمده A، B و C وارد منطقه پژوهش می‌شوند (شکل ۳). مسیر حرکت فصلی آنها را می‌توان به روشنی تعیین کرد:

پاییز

همچنان که در شکل ۴ مشاهده می‌شود، چرخدندهای ایجاد شده در ماه‌های اکتبر و نوامبر به عنوان چرخدندهای فصل پاییز در جهت غربی - شرقی از شرق مدیترانه و بین‌النهرين تا غرب ایران حرکت می‌کنند و در غرب ایران دو مسیر تقریباً مشخص یکی در جهت شمال‌شرق تا جنوب دریاچه آرال و دیگری در مسیر جنوب شرقی تا جنوب و جنوب‌شرق ایران تداوم می‌یابند. البته باید توجه داشت بارش فصل پاییز به خاطر وجود نوسان‌های زیاد در عقب‌نشینی پرفشار جنوب حاره و متغیر بودن تعداد چرخدنها و در نتیجه جایی زیاد مسیرهای چرخدنی، وردش بالایی دارد.

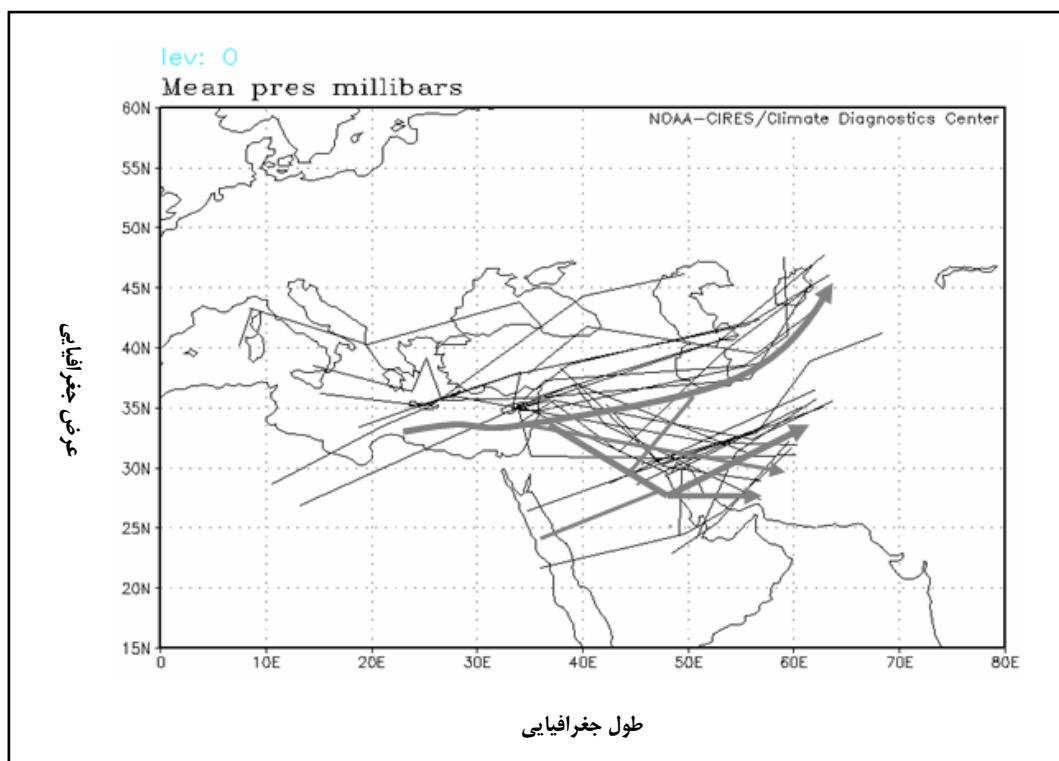
شکل ۳. مجموع و میانگین مسیرهای سالانه چرخندی در ترسالی‌های منطقه پژوهش

شکل ۴. مجموع و میانگین مسیرهای چرخندی در ترسالی‌های پاییزه منطقه پژوهش

زمستان

همچنان که در شکل ۵ مشاهده می‌شود، مسیرهای چرخدنی فصل زمستان همان چرخدندهای ایجاد شده در ماههای دسامبر، زانویه، فوریه و مارس هستند که عموماً از مناطق چرخدنزاپی قبرس و بین‌النهرین آغاز می‌شوند. این مسیر همواره ترکیبی از چرخدندهای مدیترانه‌ای و سودانی را در خود دارد، که به صورت زبانه‌های کم‌فشار و چرخدنزاپی به مرکز و شرق مدیترانه، دریای سرخ و بین‌النهرین انتقال یافته است و نقش بسیار مهمی در بارش‌های منطقه دارد. برای این فصل دو مسیر قابل تشخیص است؛ (الف) مسیری که از قبرس آغاز می‌گردد و با جهت شمال شرقی از روی دریای خزر تا دریاچه آرال کشیده می‌شود و (ب) مسیری که از قبرس آغاز می‌گردد و در پیوند با چرخدندهای بین‌النهرین به سمت شرق و شمال شرق در مرکز ایران حرکت می‌کند. چرخدندهای فصل زمستان دارای عمر طولانی‌تری در مقایسه با فصول دیگر و نیز فشار مرکزی کمتری در مقایسه با چرخدندهای پاییز و فشار بالاتری در مقایسه با فصل چرخدندهای بهاری هستند.

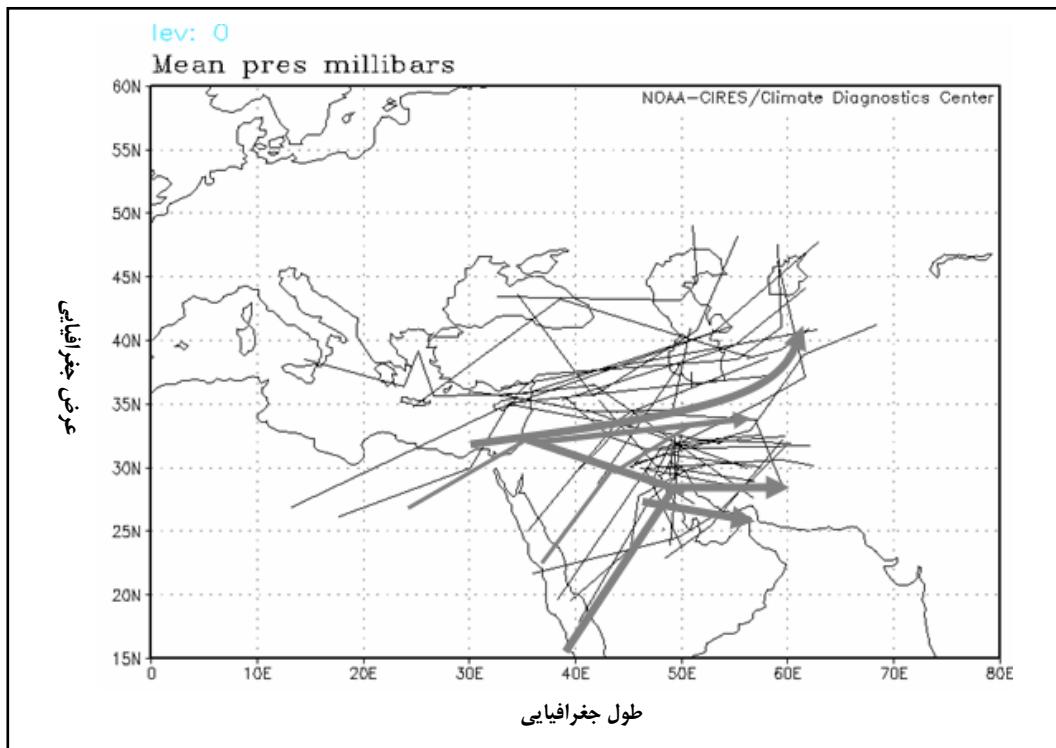

شکل ۵. مجموع و میانگین مسیرهای چرخدنی در ترسالی‌های زمستانه منطقه پژوهش

بهار

در شکل ۶ چرخدندهای مربوط به ماههای مارس، آوریل و می به عنوان مسیرهای چرخدنی فصل بهار معرفی شده است. با توجه به آغاز عقب‌نشینی تدریجی بادهای غربی، چرخدندهای اوایل بهار که عمدهاً چرخدندهای مسیر شمالی را دربرمی‌گیرند، تقریباً مشابه فصل زمستان ولی با فراوانی و تمرکز بیشتری در همان مسیر قابل مشاهده‌اند. چرخدندهای

مسیر جنوبی که اغلب در اوخر این فصل و عمدتاً از بین النهرين آغاز می‌شوند، حالت گرمایی دارند و با پراکندگی بیشتر و اندکی جابه‌جایی به طرف عرض‌های پایین‌تر، ابتدا در جهت جنوب‌غربی به شمال‌شرقی و سپس غربی - شرقی حرکت می‌کنند.

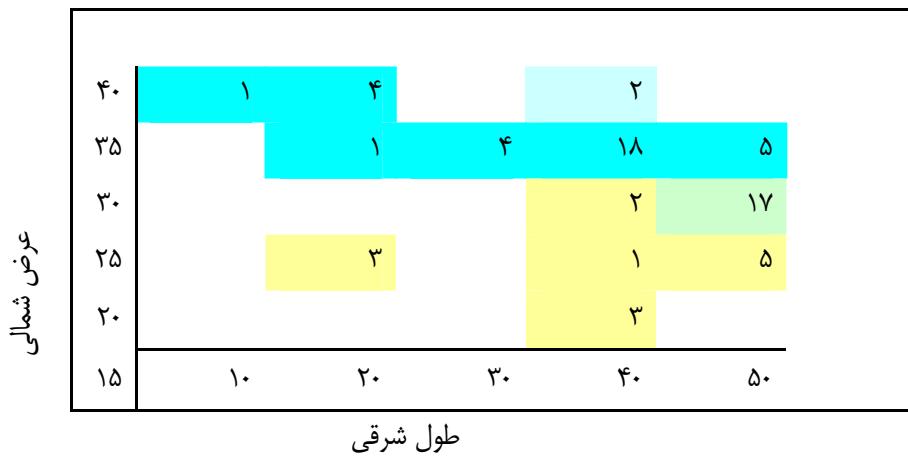

شکل ۶. مجموع و میانگین مسیرهای چرخندی در ترسالی‌های بهاره منطقه پژوهش

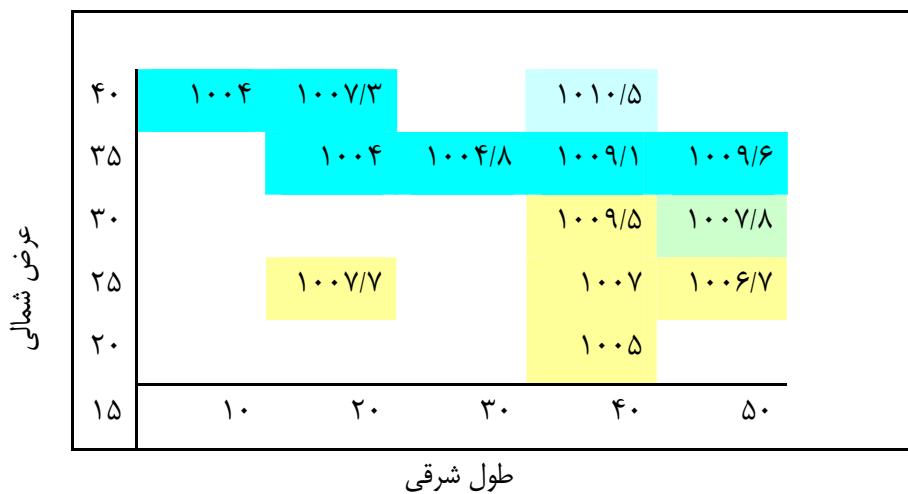
نتیجه‌گیری

۱. چرخندهای ایجاد شده در مناطق چرخندزایی مدیترانه (بخش مرکزی و بهویژه شرق آن)، بین النهرين، سودان و دریای سرخ در وقوع ترسالی‌های منطقه بسیار مؤثرند.
۲. مناطق چرخندزایی دریای مدیترانه (بهویژه شرق مدیترانه در اطراف جزیره قبرس و کرت) مجموعاً با تولید ۵۰ درصد از چرخندها، بیشترین نقش را در وقوع دوره‌های ترسالی منطقه مورد مطالعه دارا هستند.
۳. منطقه بین النهرين با تقویت چرخندهای مدیترانه و سودانی - دریای سرخ که به صورت سلول‌ها و یا زبانه‌های ضعیف کم‌فشار وارد آن می‌شوند، مجموعاً در تولید ۲۶ درصد از چرخندهای دوره ترسالی منطقه مورد مطالعه مؤثر است.
۴. کم‌فشارهای سودانی و دریای سرخ با گسترش زبانه‌های کم‌فشار به طرف بین النهرين و نیز بخش‌های مختلف مدیترانه، زمینهٔ شکل‌گیری چرخندهای متعددی را فراهم می‌آورند، به طوری که منشاً ۲۱ درصد از چرخندهای مؤثر در بارش‌های دوره ترسالی منطقه مورد مطالعه از این کم‌فشار و زبانه گسترش یافته آن ناشی می‌شود.
۵. دریای سیاه در ایجاد چرخندهای دوره ترسالی منطقه پژوهش، نقش چندانی ندارد (۳ درصد).

۶. به طور خلاصه، فراوانی و میانگین فشار درونی چرخدندها با توجه به موقعیت جغرافیایی آنها در دوره پژوهش، در شکل‌های ۷ و ۸ ارائه شده است.

شکل ۷. فراوانی و موقعیت جغرافیایی چرخدندهای ایجاد شده در دوره پژوهش

شکل ۸. میانگین فشار مرکزی چرخدندهای ایجاد شده در دوره پژوهش

۷. با مقایسه چرخدندهای ایجاد شده در مناطق پیش‌گفته، مشخص می‌شود که چرخدندهای دریای مدیترانه به طور متوسط دارای فشار مرکزی بالاتر و عمر بیشتر و حرکت سریع‌تری در مقایسه با چرخدندهای مناطق دیگر هستند که علت آن را می‌توان سرشت ترمودینامیکی این چرخدنها دانست.

۸. طی بررسی چرخدندهای مؤثر در بارش‌های دوره مرتبط منطقه، در موارد متعدد مشاهده شد که چرخدندهای مذکور در مناطق خاص به شدت تقویت می‌شوند که می‌توان آنها را چنین برشمرد:

(الف) بین‌النهرین: به خاطر وجود شرایط مساعد همچون جذب انرژی گرمایی فراوان به وسیله سطوح صاف و پست و نیز سهولت نفوذ فرارفتهای گرم و مرتبط از جنوب (دریای سرخ و کم‌فشار سودانی).

(ب) شرق ایران (دامنه شرق زاگرس): به دلیل تأثیر ناهمواری‌ها و شکل ناوه و کم‌فشار ثانویه در بادسوی کوههای زاگرس (شمال هرمزگان و درون استان کرمان).

- ج) بخش شرقی و جنوب شرقی دریای خزر: به علت عبور چرخندها به شمال شرق از فراز کوه‌های البرز، در شرق دریای خزر زبانه کم‌فشار و چرخند شبه ایستا^۱ تشکیل می‌شود.
۹. از بررسی روز به روز نقشه‌های همدیدی تراز ۷۰۰ هکتومتریکالی مشخص شد که ویژگی‌های ناوه شرق مدیترانه از جمله شبیب فشار، جهت‌گیری محور ناوه و نیز محل آن در عمل بر سازوکار چرخندزایی، گسترش زبانه کم‌فشار و در نهایت بارش‌های منطقه مورد مطالعه مؤثر است، به گونه‌ای که شبیب زیاد فشار، جهت شمالی جنوبی یا شمال شرقی - جنوب غربی محور ناوه، مقدار پیشروعی به عرض‌های پایین و نیز موقعیت ناوه در بین جزیره کرت تا شرق جزیره قبرس رابطه مستقیمی با افزایش بارش‌های دوره مرطوب منطقه دارد.
۱۰. چون بیشتر چرخندهای ورودی به منطقه مورد مطالعه، از دریای مدیترانه‌اند و در هنگام ورود به منطقه ضعیف هستند، بنابراین جریان‌های جنوبی و جنوب‌غربی گرم و مرطوب از سودان و دریای سرخ به درون این سامانه‌ها، نقش بسیار مهمی در تقویت مجدد آنها دارد، به گونه‌ای که سامانه‌های ترکیبی مدیترانه‌ای - سودانی (دریای سرخ) با بارش‌های شدید در تراسالی‌های منطقه فراوانی بیشتری دارند. شایان ذکر است که تقریباً در تمامی دوره‌های مرطوب منطقه مورد مطالعه، کم‌فشار سودانی فعال بوده و زبانه آن با جهت شمال شرقی تا بین النهرين و بعضاً تا مرکز و شمال شرق ایران کشیده شده است که این امر باعث تقویت چرخندزایی در مناطق مذکور می‌شود. در حالت دیگر، کم‌فشارهای گرمایی که بعضاً شمال سو به طرف شرق مدیترانه و بین النهرين حرکت می‌کنند، با قرارگیری در مسیر جریان‌های غربی به شرق و خاور میانه جای‌جا شده است که تحت این شرایط شدیدترین بارش‌های دوره مرطوب منطقه رخ می‌دهد.
۱۱. مناسب‌ترین شرایط همدیدی در نقشه سطح متوسط دریا برای رخداد تراسالی در غرب میانه ایران عبارت است از:
- الف) زبانه کم‌فشار سودانی با جهت شمال شرقی به طرف بین النهرين و بعضاً تا شمال شرق ایران گسترش یابد و زبانه‌ای دیگر از آن، ابتدا با جهت شمال شرقی تا نیمه شمالی دریای سرخ و در ادامه با جهت شمال غربی تا شرق مدیترانه کشیده شود.
- ب) شکل‌گیری پرفشارهای بندالی^۲ با محل ترجیحی بین شمال غرب اروپا تا شمال سیبری در عرض‌های جغرافیایی میانی و بالاتر (به طور متوسط بر روی کوه‌های اورال).
- ج) چرخندی در غرب منطقه مورد مطالعه و چرخند دیگری بر روی قبرس در حال شکل‌گیری یا حرکت شرق سو باشد.
- د) وجود چرخند در زیر شارش‌های واشار^۳ ترازهای میانی و بالایی وردسپهر از جهت جنوب غربی به طرف منطقه پژوهش.
۱۲. با توجه به شکل ۳ سه مسیر عمده چرخندی را در دوره تراسالی منطقه می‌توان تفکیک کرد:

1. Quasi-Stationary

2. Blocking

3. Defluent Flows

الف) مسیری که از مناطق چرخندزایی غرب و مرکز مدیترانه و نیز شمال قبرس در ترکیه شروع شده است و سپس در شرق مدیترانه با دو شاخه جنوبی و شمالی به طرف شمال شرق کشیده می‌شود و شاخه شمالی آن با تقویت در شرق دریای خزر به سمت دریاچه آرال ادامه می‌یابد.

ب) مسیری که از منطقه چرخندزایی قبرس و مرکز بین‌النهرین آغاز می‌گردد و با جهت شمال‌غربی - جنوب‌شرقی به طرف منطقه مورد مطالعه در شرق زاگرس کشیده می‌شود.

ج) مسیری که از قبرس و نیمه شمالی دریای سرخ و بین‌النهرین آغاز می‌گردد و به طرف شمال خلیج‌فارس ادامه می‌یابد و با عبور از زاگرس به طرف شمال شرق و گاهی اوقات به جنوب شرق ایران کشیده می‌شود.

۱۳. تعداد چرخندها و نیز مسیرهای چرخندی فصل پاییز، به دلیل وجود نوسان در عقب‌نشینی پرفشار جنب حاره دارای وردش زیادی است. چرخندهای فصل زمستان عمدهً به علت غلبهً حالت دینامیکی در اثر وجود شبیب گرمایی - فشاری زیاد، دارای عمر طولانی‌تر و حرکت بیشتری در مقایسه با فصول دیگر و نیز فشار مرکزی کمتری در مقایسه با پاییز و فشار بالاتری در مقایسه با فصل بهار هستند. اگر چه پراکندگی تقریباً زیادی در مسیرهای چرخندی بهار مشاهده می‌شود اما با اندکی تغییر، دو مسیر مشخص شده، در فصل زمستان در این فصل (بهار) نیز قابل مشاهده است.

منابع

- Alijani, B., 1987, **Relationship between Spatial Distribution of Cyclonic Tracks of Middle East with upper Atmospheric Weather Systems**, Geographical Research Quarterly. No. 4., PP. 125-143.
- Alijani, B., 2002, **Synoptic Climatology**, SAMT Publications, Tehran, P 257.
- Alijani, B., 2002, **The Changes of 500 Hpa Flows in Mediterranean and Middle East Regions and its Effects on Iran Climate in Period of 1961-1990**, Nivar Mag., No. 44-45, IRIMO Publications, PP 1-30.
- Alpert, P., Neeman, B. U. and Shay-el, Y., **Climatological Analysis of Mediterranean Cyclons Using ECMWF Data**, Tellus, 1990, Vol. 42(A), PP. 65- 77.
- Baraati, Gh., Headari, I., 2003, **The Ordering of Rainfall Moisture Resources in West of Iran (1984-85)**, The 3rd Zonal Conference on Climate Change, Isfahan university.
- Beaumont, p., and et al., 1974, **The Middle East; A Geographical Study**, John Wiley & Sons, New york.
- Khoshakhlagh, F., 1999, **The Investigation on Widespread Droughts of Iran Using Synoptic Analysis**, PhD. Thesis on Climatology, Tabriz University. P. 246.
- Kutile, H., Maher, P., and Guika, S., 1998, **Singularity of Atmospheric Pressure in the Eastern Mediterranean and its Relevance to Interannual Variations of Dry and Wet Spells**, Int. J. Climatol, NO. 18, PP. 317-327.
- Lashkari, H., 2002, **The Track Detection of Sudan Lows Imported to Iran**, Quarterly Modaress, Vol. 6, NO. 2, P 40.
- Maheras and Guika, S., 1998, **Singularity of Atmospheric Pressure in the Eastern**

- Mediterranean and its Relevance to Interannual Variations of Dry and Wet Spells,**
Int. J. Climatol, 18: 317–327.
- Muskulus, M. and Jacob, D., 2005, **Tracking Cyclones in Regional Model Data: the Future of Mediterranean Storms**, Advances in Geosciences, 2: 13–19.
- NOAA-CIRES/Climate Diagnostics Center, **Sea Level Pressure/ 700 Hpa Maps**.
- Ouji, R., 2006, **A Synoptic Study on Atmosphereic Patterns, Cyclonic Frequency and Tracks in Humid Years of Iran Midwest**, M. A. thesis, University of Tehran.
- Zolfaghari, H., 1998, **An Analysis on Spring Precipitation of West of Iran**, Nivar Quarterly, NO. 40, IRIMO publishing.
- WWW.GSI.IR – Website of Geological Organization of Iran.